

ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Η ΑΦΙΞΙΣ.

16 86ρίου 1857 ημέρα τετάρτη

Εἶναι τετάρτη ὥρα Μ. Μ. καὶ τρεῖς χαρμόσυνοι ἐκπυρσοκροτήσεις ἀνήγγειλον, ὅτι τὸ φέρον τοὺς Βασιλεῖς ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον ἡ Σφενδόνη, ἐφάνη ἤδη παρακάμπτον τῆς Σαλαμίνας τὴν ἄκραν σημαιοστόλιστον, καὶ ὡς τὸ πῦρ διέχυσαν καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, τὸν εὐάρεστον ἐκείνον θόρυβον, τὸν προδίδοντα τὴν ὑποκρυπτομένην πάνδημον χαρὰν καὶ τὴν περισπούδαστον ταραχὴν, ἣτις ἐπισυμβαίνει εἰς τὸ ἀνυπόμονον πλῆθος, ὅταν ἀναμένῃ ἐν σημείον, ἐν μόνον σύνθημα διὰ νὰ χυθῇ καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ διαδώσῃ τὸ αἶτιον τῆς ζωηρᾶς συγκινήσεώς του.

Τρεῖς κανονοβολισμοὶ συνθηματικοὶ ἀντήχησαν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ τῆς εἰσόδου τῶν Ἀθηνῶν ὑψώματος, καὶ ἐξήκοντα περίπου χιλιάδες στόματα ἐπανέλαβον « *Ἐρχεται ἡ Βασιλίςσα! ἔφθασαν οἱ Βασιλεῖς!* »

Αὕτῃ εἶναι ἡ γενικὴ φωνή, τὸ εὐπρόσδεκτον προσκλητήριον ἄκουσμα, εἰς ὃ τὸ πλῆθος τρέχει καὶ συσσωρεύεται περὶ τὰς δημοσίας ἀψίδας, καὶ τὰ ἰδιωτικὰ ἐκτεθημένα κοσμήματα, τὰ μαρτυροῦντα τὴν ἐπίμονον φροντίδα, ὅσην κατέβαλεν ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ προσφέρῃ λαμπρότερον παρὰ ποτε τὸ θέαμα τῆς ὑποδοχῆς· καὶ τὴν λεπτὴν ἀφιλοτιμίαν τοῦ Ἕλληνος, ὅστις τόσῃν ἀνέπτυξε φιλοκαλίαν εἰς ὅσα ἀνέλαβε νὰ προσθέσῃ κοσμήματα, ὥστε οὐδέποτε ἄλλοτε ὑπῆρξε τῷ ὄντι τοσαύτη διάχυσις φώτων καὶ ἐπιδείξεως.

Ὁ Ἕλλην εἰξεύρει νὰ σέβηται τὸν Θεόν, ἀγαπῶν τοὺς Ἡγεμόνας καὶ τὴν Πατρίδα του, καὶ οὐδεμίαν ποτὲ παρέλειψεν εὐκαιρίαν, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ διαχυθῇ εἰς τὴν λατρείαν τῆς πεφιλημένης αὐτῆς τριάδος, ἐφ' ἧς στηρίζει τὴν εὐδαιμονίαν καὶ μετρῇ τῆς ἀνεξαρτησίας του τὰ ἔτη.

Λαμπρὰ ἑσπέρα, ἡ φύσις ἐφιλοτιμήθη νὰ προσφέρῃ τὰς καλλονάς της, καὶ ὁ ἑλληνικὸς ὀρίζων γαλήνιος, προσμειδιᾷ εἰς τὴν ἐμφάνησιν τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων του, καθὼς τοῦ Ἕλληνος τὰ χεῖλη εἰς τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον τῆς Βασιλίσσης του...

Ὅτε δὲ τὸ σκότος ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπεχύνετο μυστηριωδῶς, ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν παρίστα ὅλη ἐν πυροτέχνημα, τὸ γλυκὺ τοῦ ὀποίου φῶς διεχύνετο ἐπὶ τῶν ραιδρῶν προσώπων τοῦ πλῆθους δι' οὗ ἐπληροῦτο ἡ Ἑρμᾶϊκὴ ὁδὸς καθ' ὅλον τὸ μῆκος της, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς εἰσόδου ἀψίδος μέχρι τῆς πλατείας τῶν ἀνακτόρων.

Ἐδῶ στρατιῶται πεζοὶ, ἐκεῖ ἵππεις, πυροβόλα, φανοὶ, πυροτεχνήματα, διεσταυροῦντο σπεύδοντα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ ἡ πέμπτη καὶ ἡμισεῖα ὥρα τῆς ἑσπέρας ἀναγγεληθεῖσα διὰ τριῶν καὶ πάλιν συνθηματικῶν πυροβολισμῶν ὡς στιγμὴ τῆς εἰς Πεῖραια ἀφίξεως τῆς Βασιλίσσης, εὔρε τὸν πυροβολιστὴν ἑτοιμον, μὲ ἀναμμένην τὴν θρυαλλίδα ἐπὶ τῆς ὀπῆς τοῦ πυροβόλου, τὸν στρατιώτην προσεκτικὸν εἰς

τὸ πρῶτον πρόσταγμα τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ τὸν λαὸν ἀντιπροσωπεύ-
μενον διὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν σημαιοφόρων συντεχνιῶν
ἔτοιμον νὰ προσφωνήσῃ τὸ ΖΗΤΩ.

Σχίζει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ἡ σιδηρᾷ πλώρα τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ πολεμικοῦ ἀτμοκινήτου, καὶ πετᾷ ἡ Σφενδόνη φέρουσα ὑπερηφά-
νως τοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν εἰς Πειραιᾶ· ἐκεῖ πρὸς τὴν εἴσοδον βραδύνει
τὴν πορείαν της καὶ διέρχεται περιλαμπῆς μεταξὺ τῶν ναυλοχούν-
των ξένων πολεμικῶν πλοίων, ἐπιδεικνύουσα οὕτω τοὺς ἐστεμένους
ἐπιβάτας της, εἰς τὴν ἐμφάνησιν τῶν ὁποίων ἀντηχοῦσιν ἄπειροι
κανονοβολισμοὶ καὶ ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις.

Ἡ ἀπόβασις ἐγένετο μεταξὺ δύο σειρῶν ἐκ πεντήκοντα λέμβων, ἕνα
φανὸν ἐκάστης ἐχούσης χρωματισμένον ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ της, ἐνῷ ἕκαστος
λεμβοῦχος ἐκράτη λαμπάδα βεγγαλικοῦ φωτός, ἐπὶ τῆς προκυμαίας,
ἥτις ἐκτείνεται πρὸ τῆς πλατείας Ὁθωνος. Τῆς ἀποβάθρας τὰ δύο ἅκρα
φωτίζουνσι πυραμοειδεῖς φανοὶ ποικιλόχροοι, οἵτινες διακλαδίζονται ἀμ-
φοτέροθεν εἰς σειρὰν ἐπίσης ποικιλοχρόων λυχνιῶν, καὶ ἀφίνουσι δίοδον
εὐρείαν ταπητόστρωτον καὶ ἀνθοσπαρμένην, μέχρι τῆς ἐν τῷ μέσῳ ὑ-
ψουμένης σκιάδος, ἥτις φέρει τὰς ἐξῆς δύο ἐπιγραφὰς ὑπὸ τοῦ ποιη-
τοῦ Π. Σούτσου συνταχθείσας, καὶ φωτίζεται ὑπὸ πολλῶν λυχνιῶν
χρωματοχρόων.

Ἡ Ἑλλάς πῶς φέγγει ὅλη; φέγγει τὸ διάδημά της,
Ὁ λαμπρότερος Ἀδάμας ἔλαμψεν ἡ Ἀνασσά της.

Τῆς Ἑλλάδος χαιρομένης, οὐρανὲ γλαυκὲ μειδία,
Ἔρχεται τὴν καλονήν σου, φέρουσα ἡ Ἀμαλία.

Παρεκεῖ δὲ ὑφούται μετώπιον, δεικνύον τοῦ Πειραιῶς τὸ ἔμβλημα
εἰς τὴν εἰκόνα ἐνὸς ὀπλίτου Ἕλληνος ἱσταμένου ἐντὸς ἀκατίου καὶ ἔ-
τοίμου ὄντος νὰ πηδήσῃ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἐξ' εὐωνύμων
τοῦ ἀπεικονίσματος τούτου ἦσαν γεγραμμένα χρυσοῖς γράμμασι

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΖΗΤΩ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

καὶ ὑπὲρ αὐτὰ ἡ ἐξῆς ποιητικὴ ἐπιγραφή τοῦ Π. Σούτσου καὶ αὕτη.

Οὐρανόχρους ἱρις ἥτις, προαγγέλλει δῶρα θεῶν,
Εἰς τὴν φίλην της Ἑλλάδα ἔφθασεν ἡ Ἀμαλία.

Φῶτα δὲ ποικιλόχροα ἐπεδείκνυν καὶ τὸ μετώπιον τοῦτο.

Τοὺς Βασιλεῖς ὑπεδέχθησαν ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἀποβάθρας τὸ ὑ-
πουργεῖον ὁλόκληρον ἐν στολῇ, ἅπαντες οἱ ἐν τέλει πολιτικοὶ καὶ στρα-
τιωτικοὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἅπαντες οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ παρευ-
ρισκόμενοι Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταί, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων δι-
ηλθον οἱ Βασιλεῖς καὶ ἔφθασαν ὑπὸ τὴν σκιάδα, ἐνθα ὁ μὲν Δήμαρχος
Πειραιῶς κύριος Δ. Ράλλης ἀπήγγηλε λογίδριον συνετὸν, ἡ δὲ ἱερὰ

Σύνοδος ἔψαλλε δοξολογίαν ὑπὲρ τῆς αἰσίας ἐπανόδου τῆς Βασιλίσσης.

Ἐκεῖθεν ἐπέβησαν ὄχηματος ὑπὸ ἑξ σφρυγόντων ἵππων συρομένου καὶ διέβησαν μεταξὺ ζητωκραυγῶν διὰ τῆς φωταγωγημένης παραλίας ἔμπροσθεν τοῦ Τινανίου κήπου, ἔνθα ἀνέλαμψαν δύο πυροτεχνικοὶ ἄξονες ὑπὸ τὰς πυρολαμπεῖς τῶν ὁποίων στροφὰς ἀνεγινώσκοντο αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαὶ φωτεινοῖς γράμμασι

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΖΗΤΩ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τούτων ὑπῆρχε πρόσοψις φέρουσα τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν ὀνομάτων τῶν Α. Α. Μ. Μ. κεκοσμημένη καὶ φωταγωγημένη πλουσίως, μεταξὺ δύο χρυσοκεντήτων σημαίων· ὑπὲρ τὴν πρόσοψιν ταύτην ἀπεικονίζεται αὐτὸς τεταμένος ἔχων τὰς πτέρυγας καὶ κλίνων πρὸς τὰ κάτω τὴν κεφαλὴν.

Τὸ Βασιλικὸν ὄχημα βαῖνον βραδέως καὶ ἐν παρατάξει, προπορευομένης ἱλῆς ἵππέων λογχοφόρων καὶ τῆς λοιπῆς Β. συνοδίας, ἐπομένων δ' ἐπίσης ἵππέων ξηφηφόρων καὶ καραβινοφόρων, διῆλθεν ἔμπροσθεν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων, ἔνθα οἱ εὐγενεῖς μαθηταὶ ὑπεδέχθησαν τὰς Α. Α. Μ. Μ. πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ ἔχοντες ὑψωμένον ἀνὰ ἑν τρόπαιον δαφνοστόλιστον ἑκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ καταστήματος, πυρσοὶ δὲ ἕκαιον καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἄφθονα, καθὼς καὶ ἅπαντα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι πλουσίως ἐφωτίζοντο.

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ. ΖΗΤΩ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

ΖΗΤΩ! ἠγέρθη μία φωνὴ καὶ τῆς πρωτεύουσας τὸ πυροβολικὸν δι' ἑκατὸν ἑνὸς πυροβολισμῶν ἐπεβεβαίωσεν, ὅτι οἱ Βασιλεῖς ἔφθασαν ἔμπροσθεν τῆς ἀψίδος, ἣτις ὑψοῦται εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἀθηνῶν, ἑκεῖ παρὰ τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Τριάδος· μυρίαὶ δὲ ἐκπυρσοκροτήσεις πολλῶν ἐπιτυχῶν πυροτεχνημάτων, διέφευγον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις. Ἡ ἀψὶς ἵσταται μεγαλοπρεπῆς καὶ λαμπρῶς φωταγωγημένη ἢ πρόσοψις αὐτῆς ἢ πρὸς τὸν Πειραιᾶ, παριστᾷ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Βασιλίσσης στεφούσης ἐν κοράσιον καὶ κάτωθεν αὐτοῦ χρυσοῖς γράμμασι

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. καὶ ὑπ' αὐτὸ

Η ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΗΔΟΜΕΝΗ ΧΑΙΡΕ.

Τὸ δὲ πρὸς τὴν πόλιν μέτωπον, ἔφερεν ἐν τῷ μέσῳ μὲν τὴν εἰκόνα τῶν Βασιλέων καὶ ἐπιγραφὴν

ΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΑΙ ΧΑΙΡΕΤΕ.

Ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τῆς Βασιλίσσης τὴν εἰκόνα προιδεχομένης ἐν ὀρφανὸν κοράσιον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν

ΧΑΙΡΕ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ Η ΜΗΤΗΡ.

καὶ διξιόθεν, πάλιν τῆς Βασιλίσσης τὴν εἰκόνα ἐπὶ θρόνου καθημένης καὶ προσδεχομένης κάλαθον ὀπωρῶν ὑπ' ἀγγέλου προσφερόμενον, καὶ ὑπὸ, τὴν ἐπιγραφὴν

Η ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ ΠΡΟΑΓΟΥΣΑ ΧΑΙΡΕ.

ὑπὸ τὴν ἀψίδα ταύτην τῆς ὁποίας τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ἐπιγραφάς ἐξειργάσατο ἐντέχνως ὁ κύριος Καρτέσιος, ὑπεδέχθη τοὺς Βασιλεῖς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πρωτεύουσας, τοῦ ὁποίου ὁ πρόεδρος ἀνέγνωσε κατ'ἀλληλον λογίδριον, καὶ ὑπὸ τῶν κορασιῶν ἐψάλλη ὁ ὕμνος τῶν Βασιλέων· ἐνῶ ἀπέναντι τῆς πλευρᾶς ταύτης ἀνέλαμψεν ἐπιτυχῶς πυροτέχνημα ἀπεικονίζον τὰ σεβαστὰ ὀνόματα

ΟΘΩΝ ΑΜΑΛΙΑ.

καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀριστερὰ ὑψουμένου λοφιδίου, ὑπῆρχεν ἕτερος φωτεινὸς πίναξ ἐφ' οὗ ἦτο γεγραμμένον πυρίνοις γράμμασι

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὸ πλῆθος ἤδη ζητωκραυγάζον ἐκύκλωσεν ἐνθουσιωδῶς τὴν Βασιλικὴν ἁμαξάν καὶ ἐξ σημαιοφόροι, τρεῖς ἐξ ἑκατέρωθεν, μὲ ἀναπεταμμένας σημαίας μεταξοῦφάντους, παρηκολούθουν αὐτὴν βαίνουσαν ἐν θριάμβῳ δι' ὅλης τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ, ἥτις ἔλαμπεν εἰς τὸ φέγγος τῶν φανῶν καὶ τῶν Βεγγαλικῶν λαμπάδων.

Ἀπὸ τοῦ καφενείου τῆς ὥραίας Ἑλλάδος ἀρχόμεναι, μέχρι τῶν ἀνακτόρων, αἱ ἐντέχνως φωταγωγημέναι κεφαλαίοις γράμμασι διάφοροι ἐπιγραφαί, καὶ τὰ ποικίλα κοσμήματα ἐπὶ τῆς προσόψεως ἐκάστης οἰκίας ἢ ἐργοστασίου ἦσαν ἀξιοπαρατήρητα· ἐδῶ μὲν ἀνεγίνωσκες

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

ἐκεῖ δὲ ἔβλεπες δάφνας καὶ μυρσίνας ἀνηρτημένas καὶ δίστιχα ὡς τὸ ἐξῆς.

Ἀπὸ τὰς φλόγας ἡ Ἑλλὰς ἐπταετῶν ἀγώνων,
Ἀνέβη πάλιν, Ἄνακτες, εἰς Βασιλίσσης θρόνον.

Κ' ἐνῶ φρουρεῖτε τὴν σεπτὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν,
Ὁ Ἕλλην ἔχει σύνθημα Θεὸν καὶ Βασιλείαν.

Παράνω ἦτο ἀνηρτημένη τῆς ἐν Στουτγάρδῃ συνεντεύξεως ἡ εἰκὼν, καὶ παράπλευρον, αὐτῆς λαμπρῶς φωταγωγημένον, ἐν εἰκόνει, τὸ στέμα τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου.

ὑπὲρ τὴν Καπνηκαρέαν ὁμῶς, ἤρχιζεν ἡ ἐκλεκτοτέρα φωτοχυσία, ἀριστερόθεν ἀνερχόμενος ἀνεγίνωσκες ἐν προσόψει τὰ ἐξῆς ἀρχαίοις γράμμασιν ἑλληνικοῖς.

« ΘΠΣΕΩΣ ΜΕΝ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ ΕΚΠΑΛΑΙ ΑΘΗΝΑΙ, ΝΥΝ ΔΕ
ΕΥΜΠΑΣΑ Η ΕΛΛΑΣ ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑΣ ».

Ἡ ἀριστερὰ πρὸ παντὲς πλευρὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, προσέφερε τὴν ὡραιωτέραν θέαν· ἐκεῖ χρυσοῦφαντα καὶ πλούσια ὑφάσματα περιέβαλλον ἐν δάφναις καὶ μυρσίναις τὰς εἰκόνας τῶν Βασιλέων· ἄλλη δὲ μεγαλοπρεπὴς ἐπιγραφὴ

ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΣ ΑΝΑΣΣΑ

διεκοσμεῖτο μὲ ἀνθοδέσμας καὶ ἐφωτίζετο ὑπὸ πλουσίων λυχνιδῶν καὶ κηρολαμπάδων· πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν δ' ἐξώστης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς παιδείας ἔφερεν ἐν μεγάλοις φωτεινοῖς γράμμασι τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν Βασιλέων. Παρεκεῖ πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν ἀνήρτηντο τὰ οἰκόσημα τοῦ Ὁλδεμβούργου καὶ τοῦ Μονάχου, στεφόμενα διὰ τῶν σημαίων αὐτῶν, ὁσαύτως τὸ Ἑλληνικὸν οἰκόσημον ἐν τῷ μέσῳ τροπαίου χρυσοῦφάντων σημαίων, ὑφ' ὃ χρυσοῖς γράμμασιν ἀρχαίοις ἑλληνηκοῖς ἀνεγινώσκετο

ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΣ ΑΝΑΣΣΑ

ὅπως καὶ ὑπὸ τὰ πρῶτα οἰκόσημα γερμανιστὶ « wil comen » τέσσαρες δὲ μυρτοστόλιστοι στηλοῦνται ἑκαὶ ἐμπροσθεν τῆς θέας ταύτης λαμπρὸν φῶς.

Κατέναντι δὲ τούτων, τὸ φαρμακεῖον τοῦ Κυρ. Μητσάκη, διέχυνεν ὥς ἀπὸ πηγῆς τὸ ὡραιότερον φῶς διὰ τῶν ἐντέχνων αὐτοῦ καὶ ποικίλων συνθέσεων τῶν βεγγαλικῶν, ἀναπληρούντων τῆς ἡμέρας τὸ φέγγος, ὑφ' ὃ κατεφάνοντο τὰ λεπτότερα ἀντικείμενα, ὥστε ἐνατενίζων τις ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ δικηγόρου κυρίου Παντολέοντος, ἀνεγινώσκε τὰ ἐξῆς, γεγραμμένα ἐπὶ μετὰξοῦφάντου σινδόνης, δαφνοστόλιστα καὶ φωταγωγημένα.

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ.

» Τιμὴ καὶ δόξα τοῖς ἀθαράτοις ἀνδράσιν αὐτοῖς, ἐνδόξως τὸν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνα διαγύσασι, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν αὐτονομίαν καὶ βασιλείαν καθιδρύσασι, σὺν τοῖς ἐπιζῶσιν ἀγωνισταῖς, γενναίως ἐπ' ἐσχάτων τὴν τιμὴν αὐτῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκδικησαμένοις »

καὶ καθόσον ἐπροχώρει τις πολλὰ κοσμήματα καὶ ἄλλαι ἐπιγραφαί, ὡς

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1843.

Ἦδη τὸ σύνθημα ἐδόθη πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, τὴν κάτωθι τοῦ κήπου τοῦ πρὸ τῶν ἀνακτόρων, καὶ τὸ ἐκεῖ ἀναμνηστικὸν πλῆθος, διεχύθη εἰς ζητωκραυγὰς, ὡς ἡ λάμψις τῶν βεγγαλικῶν εἰς τὴν ἐμφάνησιν τῶν Βασιλέων, οἵτινες διερχόμενοι πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Φρουραρχείου ἔβαινον βραδύτερον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης φωταγωγημένον ἔχον τὸν ἐξώστην του, παρίστα ἐν εἰκόνει τὸ Ἑλληνικὸν οἰκόσημον, παραπλεύρως δ' αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν Δικαιοσύνην ἐξ εὐωνύμων σκηνογραφικῶς, τὰ δύο δὲ παράπλευρα παράθυρα ἔφερον ἀμφοτέρω τὰς ἐπιγραφὰς

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Παρ' αὐτὸ, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κομψῶς φωταγωγημένον,
καὶ
ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

ἔγραφεν ἐπὶ τῆς θύρας καὶ τοῦ ἐξώστου φωτεινοῖς γράμμασιν· ἐν συμπλέγματι δὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν Βασιλέων στοιχεῖα, ὑπὸ τὰ ὅποια ἐξήρτητο σχῆμα ἀγκύρας φωτεινῆς, καὶ παραπλεύρως ἐφώτιζον ἀτέρες δύο, τὸ εἶδος τῆς φωτοχυσίας ἤρεσεν, ἦτο ἀπλὺν καὶ λίαν ἐπιδεκτικόν.

Τοῦ φρουραρχείου ὁ ἐξώστης παρίστα τρόπαιον παντοειδῶν ὕπλων μυρτοστολίστων καὶ ἔφερεν τὴν κομψὴν ἐπιγραφὴν ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ μὲ τὰς ἑλληνικὰς σημαίας ἐκατέρωθεν φωτιζομένας.

Οἱ Βασιλεῖς διῆλθον τὰς ἀψίδας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ἐν τῷ μέτῳ πλήθους ἐνθουσιῶντος, καὶ τὰς ἀναλάμψεις πυροτεχνημάτων πολλῶν, ἔφθασαν εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸ τῶν ὁποίων ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαιζε χαρμόσυνα. Τὸ πλῆθος συνέρρευσεν ἤδη ἐκεῖ, καὶ αἱ συχναὶ τοῦ ζητωκραυγαὶ τρεῖς προσείλκυσαν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοὺς Βασιλεῖς.

Ἰδοὺ καὶ ἡ περιγραφή τῶν κοσμημάτων τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἐπὶ τοῦ τετραγώνου αὐτῆς σχήματος, διεγράφη κύκλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου διεσταυροῦντο τέσσαρες δίοδοι, ἀπ' ἄρκτου πρὸς νότον, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς· εἰς τῶν τριῶν τὰς εἰσόδους ἴσταντο στηλοβάται φέροντες ἐμμέτρους ἐπιγραφὰς τὰς ὁποίας προσέφερε τοῦ ποιητοῦ Γ. Παράσχου ὁ εὐαίσθητος κάλαμος καὶ ἐπ' αὐτῶν ὑψοῦντο ἀνάλογα τῆς ἐννοίας σκηνογραφικὰ ἀγάλματα, τοῦ σκηνογράφου Κ. Λάντζα.

Ἡ δὲ τετάρτη ἡ πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι τῶν ἀνακτόρων ὑψοῦτο εἰς μεγυλοπρεπῇ ἀψίδα· συνείχοντο δὲ ἀλλοίλαις διὰ κερπίλων μικρῶν ἀψίδων καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἅπασαι παριστῶσαι στέφανον ἀπὸ δάφνας καὶ μυρσίνας αἰθαμαντοστέλιστον δεικνύμενον, καθόσον μία σειρὰ φανῶν διέγραφε τὴν περιφέρειάν του.

Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰσόδου στηλοβάτης ἔφερε τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

Εὐαγγελίζου ἡ Ἑλλάς πανήγυριν με ἄλην,

Ἀστὴρ ἐλπίδος ἔρχεται ἡ Ἀνασσά σου πάλιν.

Ἄνωθεν δὲ σκηνογραφικὸς ἄγγελος κρατῶν ἐν στέμα, ἐφ' οὗ ἀστὴρ λαμπρὸς ἔλουεν αὐτὸ διὰ τοῦ φωτός του.

Ὁ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἔφερεν·

Ἐμβαίνει τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν φώτων ἡ προστάτις,

Κ' ἡ Μοῦσα γράφ' εἰς ἱερὰν σελίδα τ' ὄνομά της.

Ὑπὲρ αὐτὸν δὲ μία ἐντεχνος Μοῦσα ἔγραφεν ἐπὶ σελίδος φωτεινῆς γράμμασιν ΑΜΑΛΙΑ. Διὰ τῆς εἰσόδου ταύτης διῆλθον οἱ Βασιλεῖς, ἐξῆλθον δὲ διὰ τῆς νοτίου διόδου, οἱ στηλοβάται τῆς ὁποίας ἔφερον τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς. Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ

Προχώρει ζευγὸς εὐσεβεῶς ἐνδόξων ἡγεμόνων,

Τὰ στήθη ἔχετε ναὸν καὶ τὰς καρδίας θρόνον.

Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἴστατο ἄγγελος κρατῶν στέφανον κινητόν.

Ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ ἔφερε

Σεῖς εἰσθε ζεῦχος ἱερὸν, ἀπτέρεες σωτηρίας,

Τῆς πολυμόχθου καὶ κλεινῆς ἡμῶν ἐλευθερίας.

Ἄνωθεν δὲ ἐγείρετο σκιανογραφικῶς, ἄγγελος φρουρός.

Οἱ δὲ στηλοῦνται τῆς πρὸς ἄρκτον εἰσόδου ἔφερον ὁ μὲν δεξιὸς τὴν ἐπιγραφὴν

Εἰς κλῆσιν ἡγεμονικὴν ἀνίστασαι Φειδία,

Κ' εἰς νέον γράφεις Πάνθεον « Ἑλλάς καὶ Βασιλεία. »

Ἐπ' αὐτοῦ δὲ παρίστατο τοῦ Φειδία τὸ ἀπεικόνισμα.

Ὁ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἔφερε

Τοῦ Περικλέους ἡ σκιά αἰῶνας κοιμωμένη,

Εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν μαζῇ σας ἀναβαίνει.

Ἰστατο δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Περικλέους τὸ ἀνάγλυφον τῆς δὲ ἀψίδος αἱ ἐπιγραφαὶ ἦσαν· ἐπὶ μὲν τοῦ ἀετώματος

ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΘΩΝ ΚΑΙ ΑΜΑΛΙΑ

Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στέμα στηριζόμενον ὑπὸ δύο λεόντων. Ἡ δεξιὰ πλευρὰ ἔφερε τὴν ἐπιγραφὴν

Χωρεῖτε καὶ ἀντιλαλοῦν εἰς τ' οὐρανοῦ τὸν θόλον,

Χαρᾶς ἐνθέρμου ἔσματα καὶ κρότοι πυροβόλων.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶ

Χορεῖτε κ' εἰς τὴν θέαν σας ἐν αἴσθημα λατρείας,

Τονίζει ὅλων τὰς ψυχὰς καὶ ὅλων τὰς καρδίας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἦτο ἐπίσης ἐπιδεικτικῶς φωταγωγημένον καὶ πρὸ αὐτοῦ πυροτεχνήματα ἐπιτυχῇ ἀνέλαμπον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

Ἡ οἰκία τοῦ Κυρίου Κορομηλᾶ, ἐν ᾗ κατοικεῖ καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, ἔφερε φωτισμὸν ἀπλοῦν μὲν ἀλλ' ἐπιδεικτικόν· φωτεινοῖς γράμμασιν παρίσταντο ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τὰ δύο ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν Α. Α. Μ. Μ. ἐνούμενα δι' ἐνὸς στέματος ἐπίσης φωτεινοῦ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἔφερε τὴν πρόσοψιν τοῦ πλουσίως φωταγωγημένην εἰς ἀέτωμα, καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ κῆπον φανοστόλιστον.

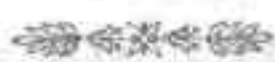
Τέλος ὁ ναὸς τῆς Μητροπόλεως, τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα, ὁ Λυκαβητὸς ἡ Ἀκρόπολις ἐλούοντο εἰς τὴν πλουσίαν φωτοχυσίαν· καὶ παντοῦ Ο. καὶ Α. ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΖΗΤΩ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ἀνεγινώσκετο ζωντῶς. Μόλις δὲ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὸ πλῆθος ἀπεσύρθη τῶν δημοσίων θεαμάτων, τοσοῦτον εὐάρεστος ἦτο ἡ θέα καὶ ὁ καιρὸς.

Ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες δραχμῶν, λέγεται, ὅτι ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τῶν δημοσίων διὰ τὴν φωτοχυσίαν, τὸ στολισμὸν τῶν ἀψίδων καὶ τὰ

πυροτεχνήματα· εἴαν ἦναι ἀληθὲς λαμπρότερα ἐδικαιούμεθα νὰ ἴδωμεν· εἶναι ὅμως ὑπερβολή, διότι μόλις, ὅπως ἤκούσαμεν διόλα ταῦτα πεντήκοντα χιλιάδες δραχ. ἐδόθησαν· καὶ τὸ πιστεύομεν κρίνοντες ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, περὶ οὗ ἐλέγετο, ὅτι ἐδαπανήθησαν ἑπτὰ χιλιάδες δραχ. ἐνῶ μόνον δύο χιλιάδες εἶναι τὸ ἀληθὲς, ὡς μᾶς ἐβεβαίωσαν.

Δ. Ν. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ.

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ διδαχθῶσι τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐκμάθωσιν αὐτὴν ἐντελῶς, εἰδοποιούμεν, ὅτι ὁ Κύριος Κάρολος Ποτ-
τὲν, καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ
τῶν Εὐελπίδων, δίδει μαθήματα καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, εἰς ἰδιαιτέ-
ρας τάξεις ἐκ μαθητῶν πέντε ἐκάστη συγκειμένη· ὁ ἐπιθυμῶν εὐρί-
σκει αὐτὸν εὐκαιρον εἰς συνενόησιν ἀπὸ τῆς 6. μέχρι τῆς 8. Μ. Μ. εἰς
τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οἰκίαν.

Ὅσοι τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις δὲν μᾶς ἔμβασαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν
τῶν, παρακαλοῦνται νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς
τοὺς Κ. Κ. Ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων, παρ'
ῶν θέλουν λαμβάνει καὶ τὰς ἀποδείξεις ἡμῶν.

Τὴν 20^{ην} 8βρίου ε. ε. λήγει ἡ δευτέρα τριμηνία
τοῦ Ἀβδηρίτου, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ διακοπῇ
ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, παρακαλοῦνται νὰ εἰδο-
ποιήσωσιν ἡμᾶς διὰ τῶν Κ. Κ. ἐπιστατῶν τῶν τα-
χυδρομείων.

Ὁ Ἐκδότης